

Hetedik üzenet

**A gyülekezetekhez beszélő Szellem,
a Személy, akinél Dávid kulcsa van,
és a Személy, aki vacsorálni fog a győztesekkel**

Igeolvasmány: Jel 3,7-22

I. A Jelenések könyvének 2. és 3. fejezetében Krisztus a Szellem, aki az összes gyülekezet- hez beszél:

- A. A Jelenések 2-ben és 3-ban a korlátlan, életet felszabadító, hétszeresen felerősödött, pneumatikus Krisztus beszéde a hét gyülekezethez külön-külön mindegyik levél elején (2,1. 8. 12. 18; 3,1. 7. 14) a hétszeresen felerősödött, mindent tartalmazó megelevenítő Szellem mind a hét gyülekezethez szóló beszédévé válik mindegyik levél végén egyetemesen (2,7. 11. 17. 29; 3,6. 13. 22).
- B. Így a beszélő Krisztus a beszélő Szellemmé válik, a Szellemmé, aki az összes gyülekezet-
hez beszél; Krisztus egy bizonyos helyi gyülekezethez beszél, a Szellem pedig az egyetemes Testhez beszél.
- C. Ez nemcsak azt mutatja, hogy a Szellem az Úr, és hogy az Úr a Szellem, hanem azt is hangsúlyozza, hogy a gyülekezet leromlásának sötétségében a Szellem életbevágóan fontos, ahogyan ezt a hétszeresen felerősödött Szellem jelzi az 1,4-ben.
- D. Mind a hét levél a Jelenések 2-ben és 3-ban az Úr Jézus által szóló beszéd, de ma, amikor olvassuk őket, akkor Isten hét Szelleme szólja ezeket a beszédeket hozzánk a szellemünkben Isten ökonómiája céljáért; az Úr beszéde minden egyes levél elején egy bizonyos helyi gyülekezethez szól, de amikor a mindenféle korokból származó emberek elolvassák, akkor ez a Szellemnek az összes gyülekezethez szóló beszédévé válik.
- E. A Szellem beszéde mindig Krisztus beöntő munkájához fordít minket; a Szellem beszéde Krisztus beöntését jelenti – vö. 2Kor 3,16-18:
 - 1. Amikor csak hallgatjuk Isten hét Szellemeének a gyülekezetekhez szóló beszédét, akkor azonnal egy drága, édes és kedves átömlésztés alatt vagyunk, egy olyan beöntés alatt, amely megváltoztat minket, átformál minket, helyénvaló építőanyaggá tesz minket, és Isten épületévé épít minket.
 - 2. Mindent, aminek a tűz tavába kell mennie, eléget a hét tűzlámpás (Jel 4,5), és mi most a hét szem alatt vagyunk – beöntetünk mindazzal, ami Krisztus, hogy az Új Jeruzsálem részévé válhassunk.
- F. Habár a hívők a gyülekezetekben olyan helyzetben vannak, hogy hallhatják a Szellem beszédét, és így könnyen lehetnek füleik, hogy halljanak, de nem mind fogja szorosan követni az Ő beszédét; így ott van a győztesekért szóló elhívás.
- G. Azoknak, akiknek van fülük hallani, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek, hallaniuk kéne, és azok, akik hallanak, győztesek lesznek:
 - 1. Az Úr mindig meg akarja nyitni a füleinket, hogy halljuk az Ő hangját azért, hogy az Ő ökonómiája szerint lássunk dolgokat – Jób 33,14-16; Ésa 50,4-5; 2Móz 21,6.
 - 2. A süket füleket körül kell metélni – Jer 6,10; Csel 7,51.
 - 3. A bűnösök füleit meg kell tisztítani a megváltó vérrrel, és meg kell kenni a Szellemmel – 3Móz 14,14. 17. 28.
 - 4. Ahhoz, hogy papokként szolgáljuk az Urat, a füleinknek meg kell tisztulnia a megváltó vérrrel – 2Móz 29,20; 3Móz 8,23-24.
 - 5. Amint a Szellem szól a gyülekezetekhez, mindannyiunknak szüksége van egy megnyílt, körülmetélt, megtisztított és megkent fülre, hogy halljuk a Szellem beszédét.
- H. A Szellem beszéde a következő hétféle gyülekezetre vonatkozik a gyülekezet történelmében: a kezdeti gyülekezet (Efézus), a szenvedő gyülekezet (Smirna), a világi gyülekezet (Pergámum), a hitehagyott gyülekezet (Thiatira), a megreformált gyülekezet

(Sárdis), a helyreállított gyülekezet (Filadelfia) és a leromlott helyreállított gyülekezet (Laodicea):

1. Az utolsó négyféle gyülekezet mind meg fog maradni, amíg az Úr vissza nem jön.
2. Kétségtelenül, egyedül a helyreállított gyülekezet tudja valóra váltani Isten örökkévaló célját, és egyedül ő az, amit az Úr el akar nyerni; az Úr választása mellett kell döntenünk.
3. Laodicea egy eltorzult Filadelfia – langymelegséggel és szellemi büszkeséggel rendelkezik – Jel 3,14-17:
 - a. Laodicea azt jelenti, hogy mindent tud, de valójában semmi iránt nem buzog; névleg mindene megvan, de az életét semmiért nem tudja feláldozni; emlékszik a korábbi dicsőségére, de elfelejti a jelen állapotát Isten előtt.
 - b. Ha Filadelfia útján akarjuk folytatni, emlékeznünk kell rá, hogy meg kell alázkodnunk Isten előtt – vö. 7-22. vers; Ésa 57,15; 66,1-2.

II. A helyreállított gyülekezetben (Filadelfiában) Krisztus úgy látható, mint az a Személy, akinek a vállán van Isten háza (kincstárának) kulcsa (Isten házát jelképezi Dávid háza, amely Isten királyságának felépülését szolgálja) – 22,22; Jel 3,7:

- A. A helyreállított gyülekezet számára Krisztus az a Személy, akinél ott van Dávid kulcsa, a királyság kulcsa, hatalommal nyitáshoz és záráshoz; az Úr az összhangban lévő helyreállított gyülekezetnek adott egy nyitott ajtót, amelyet senki be nem zárhat – 8. vers; vö. Zsolt 133.
- B. Dávid kulcsa kinyitja az ajtót számunkra, hogy átfarmálódjunk egy fehér kővé, és beépülünk Isten házába mint egy oszlop Isten nevével, az Új Jeruzsálem nevével és az Úr új nevével – Jel 2,17; 3,12:
 1. Az, hogy beépülünk Istenbe, az Új Jeruzsálem alkotóelemévé váljunk, és az új Krisztus részévé váljunk, emberileg lehetetlen, de az élet Szellemének törvénye a bensőnkben tartalmaz egy elemet, amely foglalkozik a lehetetlenséggel – Róm 8,2; Jel 3,7-13; vö. 1Móz 28,12-19; Jn 1,51.
 2. Krisztusnál van a kulcs Isten kincstára ajtajának irányításához; ebben a kincstárban van Isten gazdagsága Krisztusban az élvezetünkre; egyaránt megtapasztaltuk azt, hogy Ő megnyitja és azt, hogy bezárja ezt a gazdagságot nekünk – Ef 4,30; 1Thessz 5,17; 1Jn 1,7. 9:
 - a. Ahhoz, hogy élvezzük az Ő gazdagságát mint a kincset, meg kell maradnunk az Úrral való kapcsolatban, érintkezésben időzve az Úrral az élet érzete szerint, szegénynek kell lennünk szellemben, és színtisztának kell lennünk szívben – 2Kor 2,10; Róm 8,6; 10,12-13; Kol 3,16; Mt 5,3. 8.
 - b. Ahhoz, hogy élvezzük az Ő gazdagságát mint a kincset, meg kell tanulnunk gyakorolni az én megtagadásának, a keresztfölvételének és a lelki élet elvesztésének kulcsait; mindannyian „Sébnák” vagyunk, akiket Krisztusnak el kéne távolítania, és le kéne cserélnie, hogy Ő minden legyen bennünk és nekünk, és mindent megtegyen rajtunk keresztül és a számunkra – Ésa 22,15-19; Mt 16,24-25.

III. A leromlott helyreállított gyülekezetben Krisztus úgy látható, mint az a Személy, aki vacsorálni fog a győztesekkel, és meg fogja adni a győzteseknek, hogy az Ő trónján üljenek Ővele, amint Ő győzött, és ült az Ő Atyjával az Ő trónján – Jel 3,20-21:

- A. „Ímé, az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az Én szót és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő Énvelem” – 20. vers:
 1. Az ajtó nem egyének szíveinek az ajtaja, hanem a gyülekezet ajtaja; az Úr mint a gyülekezet Feje a leromlott gyülekezeten kívül áll, és zörget az ajtaján.
 2. Az ajtó a gyülekezet ajtaja, de az ajtót egyéni hívők nyitják ki; a gyülekezet Laodiceában tudással rendelkezik, de az Úr jelenlétével nem.
 3. Az Úr szemében a leromlott helyreállított gyülekezet: (1) nyomorult, mert büszke amiatt, hogy gazdag a tanok hiábavaló ismeretében, de valójában rendkívül szegény Krisztus gazdagságának a tapasztalatában; (2) szálnalmas, mert mezítelen, vak,

- valamint telve van szégyennel és sötétséggel; (3) szegény, mert szegény a Krisztus-tapasztalatban és Isten ökonómiájának szellemi valóságában; (4) vak, mert híján van az igazi szellemi éleslátásnak a valódi szellemi dolgokban; és (5) mezítelen, mert nem Krisztus által él, és nem éli Krisztust mint a szubjektív igazságosságát, mint a második ruháját a mindennapi járásában – 15-17. vers; vö. Zsolt 45,1. 9-14.
4. Az Úr az egész gyülekezettel foglalkozik, de az Úr foglalkozása elfogadásának személyes és szubjektív ügynek kell lennie.
 5. Az Úrral vacsorálni nem pusztán azt jelenti, hogy egyféle ételt eszünk, hanem azt, hogy egy étkezés, egy lakoma, gazdagságából részesülünk; ez annak az előképnek a beteljesülésére utalhat, amikor Izrael fiai Kánaán jó földjének gazdag termését ették – Józs 5,10-12.
 6. Annak révén, hogy élvezzük Krisztust mint az élet fáját, az elrejtett mannat és a lakomát, össze fogunk elegyedni Vele az alkati összetételünkben egyetlen entitássá, hogy kifejezzük Őt az Új Jeruzsálemként – Jel 2,7. 17; 3,20.
- B. „Aki győz, megadom annak, hogy az Én trónomra üljön Velem, amint Én is győztem és ültem az Én Atyámmal az Ő trónján” – 21. vers:
1. Az Úrral ülni az Ő trónján egy díj lesz a győztes számára, hogy részt vehessen az Úr hatalmában, és társkirály lehessen Vele az egész föld feletti uralkodásban az eljövendő ezeréves királyságban – Lk 19,11-27; Mt 25,21. 23.
 2. Isten szándéka, hogy belemunkálja Magát az emberbe, és hogy munkálkodjon az emberen azért, hogy az ember a trónon lehessen; az Ő vágya, hogy a trón népévé tegyen minket – Jel 2,26-27; 3,21; 22,5; vö. Ésa 14,12-14.
 3. Az Ő megfeszítése, feltámadása és mennybemenetele révén az Úr Jézus a trónra került; egy igazi ember, akinek a neve Jézus, van a trónon (Ezék 1,26); jelenleg ma a menny és föld ura, a világegyetem Ura: egy ember; ezért hirdetjük ki, hogy „Jézus az Úr”, és ezért hívjuk, „Ő Úr Jézus”.
 4. Az Úr Jézus ment előre a trónra; Ő volt az Úttörő, az Előfutár (Héb 6,20; 2,6-9), aki megnyitotta az utat a trónhoz; Ő megnyitotta az utat, és az élen járt, hogy követhessük (10-12. vers)
 5. Most mi a trónhoz menetelünk, mert Isten szándéka dicsőségbe vinni és trónra helyezni minket; Isten arra vágyik, hogy megnyilvánítsa Magát az emberen keresztül, és arra vágyik, hogy az emberen keresztül uralkodjon, igazgasson; Isten szándéka, hogy levesse a Sátánt, valamint sokakat megváltson azok közül, akiket a Sátán foglyul ejtett, és elvigye őket az Ő trónjához.
 6. Elhívattunk, hogy Isten fiai legyünk, és arra rendeltettünk, hogy királyok legyünk, de szükségünk van Istenre, hogy munkálkodjon bennünk és rajtunk, és így alkalmassá tegyen minket a királyi uralomra – Róm 5,17. 21; vö. Ezék 1,22. 26; Mt 8,9.